REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut)
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șese lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 140. **Brașov, Vinerĭ 27 Iunie (10 Iulie).** **1903.**

NOU ABONAMENT
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie st. v. 1903 se deschide nou abonament, la care învităm pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coróne, pe șese lunĭ 12 corόne, pe trei lunĭ 6 coróne, pe o lună 2 coróne.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 francĭ, pe șese lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se póte face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

Koerber rĕmâne.

Le e cunoscută cetitorilor noștri genesea scrisórei autografe împĕrătescĭ adresată ministrului-președinte austriac Dr. Koerber din incidentul demisiunei sale. Acésta scrisóre era adecă sĕ vadă lumina ḑilei în fóia oficială din Viena încă de Sâmbătă diminéța, dér publicarea ei a fost amânată trei ḑile întregĭ, fiind-că a intrevenit primul ministru unguresc Khuen-Hedervary pentru modificarea textului, ce i-s'a fost dat la început.

Se asigură din tóte părțile, că principala causă a demisiunei cabinetului Koerber fusese nesiguranța și nemulțumirea ce l'a cuprins vĕḑênd, că într'o cestiune atât de mare ca aceea a armatei comune guvernul austriac n'a fost întrebat când s'a dat voie contelui Khuen-Hedervary, ca, cedând fie și numai „de-ocamdată“ presiunei oposițiunei estreme obstrucționiste maghiare, sĕ retragă simplu și *sans façon* proiectele militare, carĭ fuseseră deja votate de cătră parlamentul din Viena.

Orĭ cum va fi formulat Dr. Koerber în cererea de demisiune acésta plângere, e învederat, că el în fond a cerut dela Majestatea o decisiune principiară relativ la afacerile comune între Austria și Ungaria, întemeiate pe legea fundamentală dualistă dela 1867, a cerut ca printr'un autograf prea înalt, care sĕ fie publicat, sĕ se stabiléscă odată pentru tot-déuna, că în tóte cestiunile privitóre la armata comună are sĕ fie întrebat înaintea orĭ-cărei decisiunĭ guvernul unguresc nu numai ci și guvernul austriac, și că decisiunĭ *unilaterale* în genere nu pot fi admise.

Era, se asigură, lucru hotărît ca Majestatea Sa sĕ se pronunțe în principiu asupra acestei cestiunĭ în scrisórea autografă cătră primul ministru austriac. A aflat însĕ contele Khuen de acésta, a alergat iute la Viena și — citâm aicĭ cuvintele ḑiarului „N. fr. Presse“ — „acest conte Khuen, care abia de vre-o 14 ḑile stă în fruntea guvernului ungar, deja a avut puterea de a împiedeca, ca afacerile comune sĕ fie și numai pe departe atinse într'un autograf împĕrătesc... De ce sĕ nu pótă conține un autograf împĕrătesc, ceea-ce stă în legĭ? De ce o scrisóre preaînaltă, adresată lui Coloman Tisza, după demonstrațiile la monumentul lui Hentzi, a putut sĕ discute raporturile cătră armata comună și de ce e vătămător pentru guvernul unguresc décă se adreséză un autograf împĕrătesc asupra armatei comune cătră d-l de Koerber?“...

S'a făcut o mare concesiune susceptibilității naționale maghiare, când s'a eliminat din scrisórea autografă tot ce se referea la politica maghiară față cu armata imperială; se vorbesce întrînsa numai în genere de greutățile, ce predomină situațiunea și pun piedecĭ activității guvernului austriac și se ḑice, că monarchul are lipsă și în viitor de serviciile fórte prețióse ale d-lui Koerber.

Așa-dér cu tot succesul contelui Khuen la redactarea autografului împĕrătesc Koerber rĕmâne și se bucură de „deplina încredere“ a monarchului.

Cu tóte considerațiunile, cu tótă cruțarea susceptibilităților celor din a doua capitală a monarchiei, scrisórea împĕrătéscă a făcut totușĭ cea mai rea impresiune asupra lor.

Coloman Szell — ḑic ei acuma — a trebuit sĕ cadă pentru proiectele militare, Koerber însĕ primesce de la Majestatea Sa scrisóre autografă, fiind-că va mai fi lipsă de el — în contra nóstră!...

Situația politică parlamentară continuă a fi tot încurcată. Lupta în dietă contra guvernului urméză ca și mai înainte. Barabas și cu ai sĕi au organisat lupta așa, încât pe timp de ḑece ḑile oratorii contra programului lui Khuen sunt înscrișĭ deja.—Din partidul independist kossuthist iese aḑĭ unul mâne altul. Dér nicĭ partidul liberal nu rĕmâne neatins de furia obstrucționiștilor. Se găsesc și în sînul lui elemente malcontente, ca de es. *Hock*, care a părăsit partidul.

In ședința de erĭ *a dietei* deputatul *Barabas* luând cuvêntul a declarat, că el și soții sĕi vor continua lupta. La ordinea de ḑi a vorbit cel dintâiŭ, deputatul cercului Dobra Dr. Aurel *Vlad* contra programului ministrului-president. După el *Rátkay*.

Conflictul turco-bulgar. Pórta a trimis ambasadelor otomane din Viena, Petersburg și Paris o notă circulară, desmințênd asertiunile din nota bulgară și declarând, că Turcia nu este animată de nicĭ o tendință rĕsboinică, ér pregătirile militare ce face la frontieră, tind numai la combaterea bandelor revoluționare bulgare.

Impĕratul cătră Koerber.

Oficiosul *„Wiener Zeitung“* publică următorul autograf prea înalt adresat ministrului president austriac Dr. *Koerber*:

„Iubite Dr. Koerber! După o chib-„zuire temeinică și după cercetarea apro-„fundată a causelor, carĭ V'au îndemnat „sĕ-mĭ cerețĭ demisiunea d-vóstre si a între-„gului ministeriu, *nu pot sĕ împlinesc cere-„rea de a ve concedia din postul ce-l ocupațĭ*, „chiar nicĭ în urma greutăților, carĭ după „părerea d-vóstre, dominéză situațiunea și „influințéză în mod împiedecător asupra „activității d-vóstre. Avênd în vedere regu-„larea în timpul cel mai apropiat a afa-„cerilor de mare însemnătate, carĭ trebue „sĕ fie încredințate forțelor probate, *am „trebuință și în viitor de serviciile d-vóstre „pentru mine 'estrem de prețióse.* Când cu „mulțămită și recunoscință îmĭ aduc cu „plăcere aminte de meritele numĕróse ale „d-vóstre și ale celorlalțĭ membri din mi-„nisteriu, *contez la patriotismul d-vóstre de „care atât de adeseorĭ ațĭ dat probe și Ve „asigurez despre încrederea mea neschim-„bată și deplină.*

Viena, 7 Iulie 1903.

ss) *Francisc Iosif I.*“

Prin acest autograt prea înalt s'a pus de-ocamdată capĕt crisei de cabinet în Austria. Koerber trebue sĕ rĕmână în postul sĕu, fiind-că împĕratul, cum el însușĭ ḑice, are trebuință de serviciile lui prețióse.

„N. W. Tagblatt“ scrie: „Crisa

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

In amintirea unui prietin.

Regina: „Tu știi Hamlet, că esistă o lege comună....
Hamlet: „Da, Dómnă, legea e comună!“
Shakespeare.

La tine mĕ gandesc acum, pe vecĭ neuitatule prietin și singur în tăcerea camerei îngân rĕspunsul nefericitului prinț al Danemarcei:

„Legea e comună!“

Voi toțĭ carĭ l'ațĭ cunoscut pe Mihail Stănescu, ațĭ cunoscut de sigur și adevĕrul, neînduratul adevĕr al acestei legĭ și totușĭ ațĭ rĕmas înmărmurițĭ în fața lui.

Așa e! Viéța nu-i decât o continuă amăgire, care ne face sĕ ne uităm menirea, ultima menire. Și când o sguduire sĕ petrece împrejurul nostru, o sguduire care ne pătrunde sufletul, ne trezim ca dintr'un vis, ne încrucișăm mânile și ne întrebăm mirațĭ: Cum? De ce?

Bietul om!

Și totușĭ ce cuminte a întocmit sórtea lucrurile! Te învață de când deschiḑĭ ochii în lume, că mórtea e singurul adevĕr, singurul. Lasă-țĭ gândul sĕ sbóre în vremile trecute și te vei convinge, gândesce-te la ḑiua de erĭ, la frumósa di de erĭ și te vei convinge, uită-te 'n natură și te vei convinge, privesce cum dispar din jurul tĕu unul câte unul și te vei convinge!

Legea nestrămutată trăesce și-șĭ face datoria!

Și tu suflete, te mai strîngĭ încă de durere, când scii bine că așa trebue sĕ fie. De ce?

Intre multele darurĭ pe carĭ ți le-a dat natura, ți l'a dat și pe cel al iubirii și étă de ce plângĭ, de ce eștĭ silit sĕ plângĭ când cine-va care ți-a fost drag se duce.

Tînĕrul Mihail Stănescu, vecĭnic cu mintea cumpănită, își făcuse un loc în sufletul meu, îmĭ era prietin.

Am trecut mai dilele trecute pe cărările pe carĭ mergeam odată amêndoi. Ce triste mi-s'au părut tóte. Mĕ întrebau par' că de ce sunt singur și îi aveam curagiul sĕ le respund, îmĭ venia greu sĕ le spun adevĕrul.

Inainte de a ne cunósce personal, ochii noștrii se iubeau și când ne întélniam pe stradă ne dădeam bună ḑiua. Când l'am cunoscut mai de aprópe, ne-am găsit prietinĭ. Am trăit apoi într'o continuă cunoscință unul de altul.

N'am sĕ uit nicĭ odată aerul lui de bĕtrân, liniscea și senĭnătatea cugetării care nu-l părăsia nicĭ în cele mai entusiaste momente, nepăsarea cu care privea tóte meschinariile vieții, sinceritatea cu care își spunea părerile și zîmbetul trist cu care primia în tot-déuna laudele și felicitările prietinilor.

De câte-ori nu mi-s'a părut stând înaintea lui, că sunt în fața unui bĕtrân cuminte, care cunósce viéța din fir în pĕr și scie s'alégă din ea grâul de neghină....

La Bucuresci în învălmășagul acelui oraș ispititor, Mache — așa-i ḑiceam noi — a rĕmas același. Când nóptea târḑiu mĕ întorceam acasă de la vre-o petrecere mĕ abăteam pe la el și îl găsiam la masă cu cartea dinainte răpit de studiile lui drept, singura lui mângăere, după cum ḑicea câte-odată.

Cu mare greutate îl hotăram sĕ iésă din casă, și atuncĭ ocolia localurile sgomotóse, cu musică și cu lume multă și ne căutam adăpost în câte-o berărie modestă unde ne spuneam necasurile și dorințele carĭ ne frămêntau sufletul. Cât de frumos îmĭ povestea despre călĕtoriile lui prin apus și cu câtă plăcere îmĭ zugrăvia câte un peisagiu vĕḑut pe lună cine scie pe unde.

Bogat, fără grija ḑilei de mâne, se înduioșia în tot-déuna în fața miseriei altora. Pe câțĭ colegĭ nu i-a ajutat în timpurĭ grele!

Ḑicea singur:

„Simt mai mare bucurie s'ajut un om sĕrac decât sĕ-mĭ cheltuesc banii pe plăcerile fără de nicĭ un rost ale vieții acesteia“.

Datoria înainte de tóte! Acésta a fost maxima de care s'a condus încă din liceu. Foștii lui profesorĭ își aduc aminte cu câtă conștiențiositate își făcea Mache datoria. La universitate aceeașĭ purtare.

In sfîrșit Mache Stănescu era tipul omului normal, cu capul limpede, cinstit, modest și simpatic tuturora. In el îțĭ găsiai un prietin adevĕrat cum rar mai poțĭ găsi în ḑiua de astăḑĭ. Când îl cunosceai mai de aprópe vedeai în el pe omul care scie ce vrea, care nu se lasă amăgit de nimic, care merge cu fruntea sus, drept la țintă, fără sĕ facă vre-o paradă de calitățile pe carĭ 'i le-a dat natura.

Te-ai dusșĭ tu iubitule prietin supunêndu-te acelei neîndurate legĭ căreia va

ministerială s'a sfîrşit şi în mod formal prin autograful prea înalt. Autograful va avé de sigur, un mare efect. Importanța lui nu stă numai în aceea, că domnitorul îşĭ esprimă încrederea sa față cu ministrul preşedinte, ci se esprimă în el (autograf) cunoscutul punct de privire al guvernului austriac, că adecă cestiunile ce privesc armata nu pot fi resolvite, decât prin hotărîrea comună a ambelor guverne. Prin acésta guvernul austriac a pus tot-odată o stavilă esagerărilor şovinismului maghiar".

Loubet în Anglia.

La urarea de bună-venire pe care i-a făcut-o primarul din Douvre, *Loubet* a rĕspuns:

„Viu în numele Franței şi în urma amabilei învitațiunĭ a Maj. Sale Regelui Eduard, sĕ aduc marelui popor vecin o dovadă despre amiciția ce esistă între aceste două țĕrĭ, amiciție basată pe principii liberale, având acelaşĭ scop, care este menținerea păcei.

„Prietenia între Anglia şi Franța este folositóre progresului, civilisațiunei, prosperității şi umanității".

La prândul de gală dat la palatul regal în onórea lui Loubet, regele Eduard a ridicat un toast, esprimând bucuria sa de a fi putut primi pe preşedintele Republicei francese. Relevând apoi primirea ce tóte clasele sociale au făcut d-lui Loubet, Regele spune, că ea probéză *sentimentele cu adevĕrat amicale față de Franța*, cea mai apropiată de Anglia, şi care ar trebui sĕ fie prin urmare cel mai bun vecin al ei.

D-l Loubet a rĕspuns, reamintind visita regelui Eduard la Paris, visită, despre care este convins, că va avé cele mai fericite resultate şi va servi *de a menține şi uni şi mai strîns legăturile dintre cele două țĕrĭ*, spre binele lor comun şi spre asigurarea păcei universale.

La banchetul dat de lordul major al Londrei, la Guildhall, în onórea lui Loubet, au asistat şi prințul de Wales, moştenitorul Corónei şi alțĭ membrii ai familiei regale.

Lordul major a ridicat un toast în sănĕtatea lui Loubet, urând trăinicie amiciției franco-englese.

Loubet a rĕspuns:

„Mĕ unesc la dorința despre o înțelegere cordială între cele două popóre, pentru binele omenirei.

„Presența ministrului de esterne frances Delcassé, arată valórea pe care Franța o dă acestei manifestațiunĭ de fericită amiciție între țĕrile nóstre.

„Beau în sănĕtatea lordului major şi a consiliului comunal al Londrei".

In jurul unei cununĭ.

(Coresp. „Gaz. Trans".)

— Iulie 1903.

Onoratului public românesc îĭ este prea bine cunoscută chestiunea depunerei unei cunune cu tricolor național românesc pe mormêntul eroului Avram Iancu din partea tinerimei universitare din Clusiŭ precum şi persecuțiunile provocate pe tema acésta, apoi pedepsirea trimişilor tinerimei.

Iĭ este cunoscut onor. public românesc din n-rii 137, 138 şi 140 din anul 1902 ai „Gazetei Transilvaniei", că cununa tinerimei, confiscată de pe mormênt, a fost stat ascunsă doi anĭ de ḑile în întunerecul tribunalului din Deva ca *corpus delicti*, între instrumentele criminale. Prin sentința tablei din Clusiŭ nr. 2182/901 s'a declarat, că cununa nu póte fi considerată de *corpus delicti*, de-órece penalitatea nu consistă în depunerea cununei, ci în vorbirea ținută mulțimei presente, decĭ cununa a fost cedată apĕrătoriului, d-lui Francisc Hossu Longin şi resp. prin d-sa d-lui George Novacovicĭ.

D-l Novacovicĭ psimind cununa, care era a tinerimei univ. rom. din Clusiŭ, însoțit de d-nii Francisc Hossu Longin şi Dr. Iustin Pop, advocațĭ în Deva, în 3 Iulie 1902 au depus'o érăşĭ pe sfântul mormênt din Țebea, înfrumsețată cu mândrul nostru tricolor, de unde însĕ mânĭ sacrilege o confiscară.

De astă dată, fără asistență, cei trei domnĭ nu au ținut „vorbirĭ agitatóre" (!) nu'au „atîțat" pe Românĭ contra „națiunei maghiare", ci s'au mulțumit cu ridicarea unui fierbinte „Tatăl nostru" la tronul atotputernicului şi luându-şĭ ca scumpă relique țĕrână de pe mormênt şi frundă din Gorun, s'au depărtat satisfăcuțĭ şi mândri de împlinirea unei sfinte datorințe.

Pentru faptul acesta d-nii *Novacovicĭ*, Francisc *Hossu Longin* şi Dr. Iustin *Pop* au fost traşĭ la rĕspundere. S'a deschis cercetare, s'a buciumat mult prin foile maghiare şi după o încordare lungă a minții că óre cum s'ar puté totuşĭ pedepsi amintiții domnĭ, solgăbirăul din Baia de Criş *Eperjes* István. la porunca fişpanului comitatului Hunedórei, a adus sentința.

George *Novacovicĭ*, Francisc *Hossu Longin* şi Dr. Iustin *Pop* încununând mormêntul lui Avram Iancu şi punênd la cunună *colorĭ strĕine*, prin acésta au contravenit dispositiunei din ordinațiunea nr. 26559 din 1874, decĭ se pedepsesc cu câte 20 coróne amendă principală şi cu câte 10 coróne amendă laterală, ér la cas când nu s'ar puté incassa aceste pedepse în bani, la câte 3 ḑile reclusiune.

In *motivarea* sentinței se ḑice, că acusații au recunoscut, că în ḑiua de 3 Iulie 1902 au depus o cunună cu tricolor național român pe mormêntul lui Avram Iancu, decĭ pedepsirea lor e justificată. Ca împrejurare atenuantă se invócă buna credință şi purtarea lor liniştită fără a demonstra, din care motiv nu s'a aplicat față de ei pedépsa cu închisóre, ci numai amendarea în banĭ.

D-l Francisc *Hossu Longin* a dat contra sentinței următórea apelațiune:

Stimate d-le pretore!

Consciu că prin reaşedarea la locul destinațiunei sale a cununei cu tricolor românesc, pusă de tinerimea universitară română pe mormêntul eroului nostru Avram Iancu, nu am comis nicĭ o faptă punibilă sĕu de transgressiune — contra sentinței d-vóstră de datul 20 Iunie 1903 fără număr şi adusă la ordinul fişpanului comitatului nostru

A p e l e z

pentru-că tricolorul de pe cununa amintită nu este strĕin în patria nóstră, ér ordinațiunile ministeriale la care vĕ provocațĭ, nestatorind care ar fi colorile strĕine la noi, nicĭ în casul acesta nu sĕ pot aplica, de aceea nicĭ nu aflu trebuință de a mai reflecta şi la motivele imposibile ale sentenției d-vóstră.

Cu respectul datorit:
Francisc Hossu Longin,
advocat.

De aicĭ se vede ce inconsequență şi ce disarmonie este între faptele justiției şi administrației maghiare.

Tabla din Clusiŭ declară, că cununa, cum era cu tricolor, nu se póte considera de *corpus delicti*, depunerea ei pe mormênt nu se póte pedepsi, ér solgăbirăul — la comanda fişpanului — cu sentința tablei la acte, vine şi aduce o sentință, în care recunósce faptul, că depunerea cununei nu se póte pedepsi, dér cununa a fost împodobită cu insignii strĕine (?)

In ochii senatului tablei regescĭ tricolorul nostru nu a fost corpus delicti, ér în ochii d-lui solgăbirăŭ a fost în semn contrar statului!

Adevĕrat: „Na-ți-o frântă, că ți-am dre-so!"

Coresp.

Papa Leo XIII în agonie.

După scirile, ce sosesc din Roma, starea papei s'a agravat aşa, încât sciința medicală nu mai e cu putință sĕ-l salveze. Étă fasele, prin carĭ a trecut până acuma bóla sf. Părinte:

Agenția *Stefani* raportéză cu data de 7 Iulie:

Pe la miedul nopții, după ce i-s'a administrat Papei taina sf. maslu, s'a ridicat în pat şi a dat celor de față binecuvêntarea, ḑicênd: *„Acésta este binecuvêntarea mea cea din urmă"*.

Medicul Dr. Lapponi, credinciosul servitor Pio Centra, monseniorii Angelini şi Mazzolino, nepoții Sf. Părinte şi patru camerieri secreți au veghiat tótă nóptea parte în camera papei, parte în anticameră.

Papa a petrecut mai tótă nóptea într'o stare letargică. Decă audia vr'un sgomot, îşĭ deschidea ochii, însĕ nu ḑicea nicĭ o vorbă. La fie-care sfert de cias i-se dedea cognac sĕu vin cu o linguriță.

La órele 2 p. m. i-s'a făcut o puncțiune în regiunea plămânului atacat. cu aparatul Pravase. In urma acestei puncțiunĭ s'a înlăturat din plămân la vr'o 800 grame de puroi amestecațĭ cu sânge. După acésta, respirația s'a mai uşurat, inima a început sĕ funcționeze mai regulat, ér vînătăile, ce au început sĕ se arate la vîrful degetelor au dispărut.

Operația a fost făcută de profesorul *Mazzoni* cu atâta dibăcie, şi atât de repede, încât papa cu mirare a întrebat: Ațĭ terminat? La rĕspunsul afirmativ al profesorului, papa a rĕspuns: „Cum se póte? Eu n'am simțit nimica".

După uşurarea plămânilor e de temut, că se va produce o complicație la rinichĭ. Catastrofa nu e înlăturată şi desnodămîntul póte urma în fie-care moment.

In ḑiua de 8 Iulie au sosit la Roma toțĭ cardinalii italienĭ. Se aşteptă sĕ vină şi cei din streinătate. Decă s'ar întîmpla sĕ móră papa, la *conclave* va participa şi cardinalul *Gibbon*, după-ce căpitanul unui vapor a declarat, că în şese ḑile îl transportă la *Havre*. Cardinalul *Moran* însĕ, care este archiepiscop în Sidney, din causa îndepărtării celei marĭ nu va puté participa.

Ḑiarul *„Börsencourir"* ḑice, că împĕratul *Wilhelm* a primit prima scire Dumінecă, când se afla pe vaporul *Hohenzollern*. La serviciul divin celebrat pe vapor împĕratul a ḑis următórele cuvinte:

— Papa, pe care îl cunosc fórte bine, îl iubesc şi stimez, este în primejdie. Sĕ ne rugăm pentru dînsul.

După acestea împĕratul a rostit o rugăciune simplă dér mişcătóre, care se sfîrşia cu următórele cuvinte:

— Lumea are necesitate de ómenĭ mari şi bunĭ. Sĕ dea Dumneḑeu, Atotputernicul, sfântului Părinte sănĕtate şi viĕță îndelungată!

Toțĭ domnitorii europenĭ au cerut scirĭ din Vatican asupra mersului bólei. Impĕratul Wilhelm a trimis în ḑiua de 7 Iulie trei depeşe. Depeşele domnitorilor au fost comunicate sf. Părinte, care a dat ordin sĕ li-se esprime telegrafic mulțumirĭ.

Masa studenților de la şcólele din Blaşiŭ.

De mult nu s'a scris în public despre acéstă pornire umanitară. Fiind sfîrşit de an, comitetul de acțiune se simte îndatorat, spre orientarea publicului românesc, sĕ-şĭ dée sémă de tot ce a făptuit în acéstă direcțiune.

Grija de căpetenie a comitetului a fost: crearea de fondurĭ necesare, cu ajutorul cărora sĕ se pótă înființa masa studenților. In scopul acesta a redactat un „apel" cât se póte de elocuent, adresat în linia primă absolvenților şcólelor din Blaşiŭ, ér în rêndul al doilea tuturor Românilor doritorĭ de înaintarea culturei românescĭ. Gazetele nóstre cele mai multe l'au publicat în întregime; ér restul a luat act de cuprinsul lui. Acest apel însoțit de cóle de contribuire, s'a împărțit obştei românescĭ în 1000 esemplare, şi anume: 80 băncilor române, 217 la onoratiorĭ şi particularĭ, 657 parochiilor din archidiecesă şi 46 diecesei Lugoşului, acestea din urmă recomandate prin circular de consistórele respective.

Apelul nostru a aflat primire la multe inimĭ deschise. Contribuirile sosesc ḑi de ḑi. Multe vin şi de la persóne, cărora nu li-s'a trimis apel. Baniĭ intrațĭ, îi administréză *cassa centrală archidiecesană*. Tot ce a întrat până acum, s'a achitat în fóia „Unirea", în parte şi în celelalte foi românescĭ. Sumele trimise de-adreptul direcțiunei gimnasiale s'au publicat în raportul şcólelor. După socotéla cassei centrale şi evidența nóstră, fondul mesei studenților cu sfîrşitul lui Iunie curent face în număr *14,000 coróne*.

Cólele de contribuire alăturate la *apel* nĭ-au sosit în următórea proporție: de la băncĭ 17, de la particularĭ 100, de la parochii din archidiecesă 270, din diecesa Lugoşului 30.

Acestea cifre dovedesc, că un numĕr considerabil din cólele de contribuire nu nĭ-a sosit.

Credem a nu supĕra pe nimenĭ, decă pe acéstă cale rugăm pe toțĭ domnii, carĭ au primit cóle de contribuire, sĕ grăbéscă — în interesul causei ce urmărim, — a înapoia cólele primite. Orĭ-ce contribuire este binevenită.

Deschiderea mesei va fi la 1904, anul jubilar de 150 anĭ de la înființarea şcólelor din Blaşiŭ. Ar fi un frumos monument pentru generațiile viitóre. La încheierea colectei se va face o dare de sémă detaiată în broşură aparte.

Fie, ca şirele nóstre sĕ deştepte în multe inimĭ dorul de a contribui cu obolul lor la întemeierea unui nou surogat al culturei românescĭ.

Blaşiŭ, la 30 Iunie 1903.

La mandatul comitetului de acțiune:
G. Precup,
membru com. şi notar.

Din Macedonia.

„Țara" primesce de la corespondentul sĕu din Salonic următórea scrisóre:

Aicĭ, în Salonic, viĕța e monotonă, nimic estra-ordinar de la faimósele atentate cu dinamită. Domnesce o aparentă liniştе, al căreĭ merit trebue recunoscut, că revine terórei dictaturei militare proclamată în vilaet.

Pregătirĭ de rĕsboiŭ.

Decă populațiunea e indolentă, elementul militar e, în schimb, într'o febrilă activitate. Se fac pregătirĭ de rĕsboiŭ.

Numĕroşĭ caĭ au fost aduşĭ, pentru armată, din Asia-mică.

Furnisorul armatei a primit ordinul ca, pentru sfîrşitul lui August, sĕ aibă reserve de provisiunĭ la Salonic şi pe frontiera bulgară, pentru cel puțin 150.000 soldațĭ.

Artileria a primit şi ea ordin de a fi gata de plecare la primul semnal.

---

trebui mai curênd sĕu mai târḑiu sĕ ne supunem cu toții. Te-ai dus înainte de a-țĭ ajunge ținta pentru care munceai cu atâta dragoste. Ai avut sórtea nenorocită a soldatului, care cade la primul atac şi rĕmâne uitat în urmă. Noi carĭ te-am cunoscut însĕ n'avem sĕ te uităm nicĭ-odată, căcĭ nu vom puté uita pornirea cu care te-am vĕḑut întrând în viață, nu vom putea uita idealurile ce hrăniai pentru némul tĕu şi energia cu care luptai s'ajungĭ acele idealurĭ.

Amintirea nóstră va pluti de-apururĭ în prejma mormêntului tĕu. Sufletul nostru înduioşat de impresia ce ne-ai lăsat'o în viĕța ta scurtă va alerga din când în când sĕ stea de vorbă cu florile ce-țĭ vor răsări pe mormênt şi pe când noi îțĭ vom deplânge necontenit pierderea de pe pămêntul acesta, tu vei rĕmâné liniştit în lumea ta cea nouă, sciind sigur că nu neai perdut pentru vecie, ci numai ne-ai lăsat în urmă.

Iubirea ce ne-ai arătat'o nouĕ pretinilor tĕi, o vom păstra cu sfințenie şi astfel ascunsă într'un colț senin al sufletului o vom feri de noroiul acestei viețĭ prin care suntem ursițĭ sĕ mergem înainte.

Z. Bârsan.

Manifestul bandelor.

Turcii aşteptă un eveniment. „Organisaţiunea internă" nu e mai puţin trézǎ. Intr'un manifest către Macedoneni, asociaţiunea revoluţionară face apel la întréga lor energie, ca sĕ nu cedeze dificultăţilor momentului.

Le dă ca pildă de urmat „admirabila conduită a Burilor". Li-se dă instrucţiuni detaliate pentru întrebuinţarea dinamitei, la distrugerea căilor ferate, podurilor, tunelurilor, etc.

Manifestul se termină ast-fel:

„Curagiu! Ne vom ajunge scopul. Europa e cu ochii spre noi şi ne va acorda libertatea pe care o cumpĕrăm cu preţul sângelui nostru".

De prisos sĕ adaug, că acest manifest înflăcărat nu dă greş. Contingentul bandelor cresce ḑilnic. La sfirşitul lui August se póte sĕ avem „marele eveniment".

SCIRILE DILEI.

— 26 Iunie v.

Majestatea Sa monarchul a sosit erĭ în Ischl unde va petrece vara. La gara din Ischl l'a întimpinat archiducesa Maria Valeria.

Schimbări de garnisóne în corpul XII de armată. Cu începutul anului viitor se vor face următórele schimbări în corpul XII de armată: Stabul de regiment şi trei bataióne ale regim. de inf. Nr. 51 *din Clușiŭ* se va permuta la *Viena*; un batalion al regim. de infanterie Nr. 64 din *T.-Mureşului* la *Konjica*. — Vor întra în circumscripţia corpului: stabul de regiment şi două bataióne din regim. de inf. Nr. 62 *din Viena* resp. Hainburg *la Clușiŭ*; batalionul 4 al acestui regiment *din Viena la T.-Mureşului*; batalionul 1 al reg. de inf. Nr. 64 din Konjica la T.-Mureşului. — In sfêrşit batalionul 2 al reg. Nr. 62 din T.-Mureşului va trece la *Clușiŭ*.

Manevrele cele mari de tómnă se vor ţiné anul acesta între corpurile de armată VII şi XII (Timişóra—Sibiiu) de la 3—8 Septemvrie în valea Mureşului spre ost de Arad. Maiestatea Sa va asista la aceste manevre şi va fi încuartirat între 2—8 Septemvrie în castelul Ujfalu nu departe de Lipova. La 10 Septemvrie Maiestatea Sa va fi érăşi în Viena, spre a asista la requiemul ce se va celebra pentru odihna sufletéscă a împĕrătesei şi regine Elisabeta.

Din diecesa Gherlei. Maiestatea Sa a aprobat următórele avansări hierarchice: Alexandru *Bene* canonic lector a fost avansat preposit, Ioan *Georgiu* canonic lector, Ioan *Ilieş* canonic custode, Ioan *Ivaşcu* canonic scolastic, Octavian *Domide* canonic cancelar. A rĕmas vacant stalul de canonic prebendat.

Serbare pentru Regele Carol la un regiment din Berlin. La casinul ofiţerilor din Berlin s'a serbat de către ofiţerii regimentului 2 de dragonĭ, din gardă, predarea portretului Regelui Carol al României. Se scie, că regele a făcut parte din acest regiment înainte de a fi chiemat la tronul României. Au asistat, între alţii, la acéstă serbare, prinţul moştenitor de Hohenzollern, ministrul de interne al României, Vasile Lascar, Alexandru Beldiman, ministrul României la Berlin cu personalul legaţiunei regale, ofiţerii românĭ aflaţĭ în Berlin şi generalul John. Ministrul Beldiman a predat portretul regelui Carol, care represintă pe suveran călare şi în uniformă de dragon, şi a pronunţat câteva cuvinte alese. Colonelul regimentului a cetit telegrama regelui Carol, care are acest cuprins:

„De mult timp aveam o vie dorinţă de a da regimentului pe lângă care am trăit atâţia anĭ fericiţĭ, o dovadă despre afecţiunea mea şi despre sentimentul meu de amiciţie. Sunt fericit, că portretul meu echestru, trimis în memoria recunoscĕtóre a timpurilor, carĭ nu se pot uita, a fost primit cu plăcere şi sunt emoţionat, că predarea lui se sĕrbătoresce. Din tótă inima trimit în schimb tinerilor şi bĕtrânilor mei camaraḑĭ, o salutare căldurósă reînoind regimentului asigurarea sincerei mele simpatii, pe care va puté conta în totdéuna." — Regele Carol a conferit colonelului regimentului 2 de dragonĭ, crucea de comandator al ordinului „Stéua României".

Cununie. In ḑiua de 19 Iulie st. n. la órele 6 p. m. se va celebra în biserica gr. or. română din Lipova cununia d-şórei Veturia *Hamsea*, fiica părintelui protopop Voicu *Hamsea* din Lipova cu d-l Dr. Roman *Rudneanu*, medic. — Adresăm tinerei perechĭ sincere felicitărĭ.

Propaganda socialiştilor. Secretarul partidului social-democrat din Budapesta Weltner I. cutreieră ţéra pentru a însufleţi pe socialiştĭ în lupta contra guvernului Khuen-Hedervary. Ḑilele acestea a sosit în Braşov, ţinĕnd o conferinţă în care a accentuat, că partidul socialist nu trebue sĕ se isoleze de alte partide, ci sĕ dea mâna cu orĭ cine se póte şi sĕ sprijinéscă orĭ-ce tendinţă, care ţintesce la slăbirea puterii şi spre întărirea libertăţii poporului. Din Braşov Weltner s'a dus la Sibiiu, de acolo în Arad şi Bichiş-Ciaba.

Inundărĭ. In urma ploilor torenţiale din ḑilele acestea recolta şi fînaţele s'au compromis în mai multe părţĭ. Homorodul şi Oltul s'au revĕrsat causând stricăciunĭ enorme.

Ni se scrie din Bistriţa, că firma „Coróna" institut de credit şi economii, societate pe acţii în Bistriţa (Besztercze) s'a înregistrat în cartea firmelor la tribunalul de acolo sub numĕrul 2872/1903 civil. Societatea s'a şi instalat în localul închiriat din strada Spitalului Nr. 23. Activitatea ei se începe în 14 Iulie a. c. st. n. şi va opera în tóte ramurile de bancă.

Revoluţia din Persia. Telegraful aduce din Teheran amĕnunte asupra agitaţiunei xenofobe: Kurzii din provincia Ardebil sunt în plină revoltă. Ei au ocupat tóte căile de comunicaţiune, jefuesc, iau prisonierĭ pe cetăţenĭ şi pe strĕinĭ, nu-i eliberéză decât în schimbul unei sume de banĭ. In mai multe oraşe se pregătesc mişcărĭ contra Şahului. Marele Musheid (şeful bisericei persane) e în capul mişcărei revoluţionare. Acum în urmă, acest personaj influent a adresat o circulară tuturor preoţilor din Persia, învitându-i sĕ esplice populaţiunei, că musulmanii sunt impilaţĭ de creştinii, carĭ au pus mâna pe tóte funcţiunile înalte în Imperiu.

Un tînĕr student în drept, caută în timpul vacanţei aplicaţiune în vre-o cancelarie advocaţială. Pretensiunĭ modeste. Informaţiunĭ la administraţia ḑiarului nostru.

„Bolunḑesc ómenii".

La esamenul, ce s'a ţinut Duminecă după amiaḑĭ în curtea internatului susţinut de Reuniunea femeilor române din Braşov, printre lumea elegantă de dame şi domnĭ era şi un ţĕran român din apropierea oraşului Salonta. Imbrăcat în portul din acel ţinut, cămaşă şi ismene de pânză ordinară, un laibăr negru şi încălţat cu cisme, ediţia cea mai poporală, ţĕranul nostru şedea pe un scaun şi se uita cu drag la elevele, carĭ făceau la tablă desemnurĭ din teoria croitului etc. Intre eleve avea şi el o fetiţă, pe care a adus'o înainte de asta cu un an la Braşov, ca sĕ se perfecţioneze în limba maternă. Mĕ aşedaiŭ lângă ţĕranul Bihorean şi începuiŭ sĕ-l interviewez:

— De unde eştĭ bade?

— Din Batăr (Fekete-Bátor).

— E sat mare Batăru?

— E sat frumos. Are 300 numere.

— Sunt mulţĭ Românĭ în satul d-vóstrĕ?

— La noi sunt numai Românĭ.

— Dér prin împrejurime?

— Mai sunt multe sate românescĭ.

— Ce oraş e mai aprópe?

— Salonta. — Intre noi şi Salonta este un sat unguresc, cu numele Arpad.

— Aveţĭ pămĕnt?

— Este. — Eu am 50 de holde „cachestrale". Chiar şi când se fac bucate mai puţine, eu am câte 200 măjĭ de grâu şi 70—100 măjĭ de „tenchiŭ" (păpuşoiŭ).

— Dér Românii sciu unguresce pe la d-vóstrĕ?

— Cei tinerĭ sciu de-arêndul. Invaţă la şcólă. La noi în sat este şcólă de stat.

— Şi cum aĭ venit la gândul, sĕ-ţĭ aducĭ fata la Braşov?

—Eu mai am un „prunc", care e doctor de vite. Acela a învĕţat la Binş şi la Iglau. El mi-a spus sĕ aduc fata aicĭ, că mai înainte învĕţase treĭ anĭ la călugăriţe în Oradea.

— Mi-se pare, că satul d-vóstrĕ e dintre satele acelea, unde au început sĕ umble socialiştii.

— Da, vin pe la noi şi *„bolunḑesc ómenii"*. Omenii se dau pe partea lor şi le plătesc taxă, apoi ne ocărăsc pe noi, de nu mai încăpem de ei. Ei ḑic, că noi ne ţinem mai pe sus, find-că suntem „gazde". — Dér nu numai pe partea socialiştilor, ci şi pe partea pocăiţilor încă s'au dat ómenĭ de la noi.

— Destul de rĕu, bade. D'apoi popa ce ḑice, nu ţine câte-o predică, ca sĕ lumineze ómenii sĕ nu se lase, ca sĕ-i ducă acei strĕinĭ în rătăcire?

— Popa nost e cam bĕtrân. E de vr'o 60 de anĭ. Predicĭ nu ţine. De 36 anĭ, de când e la noi, noi am fost „alegăditĭ" cu el. Dér sunt în alte sate şi popĭ tinerĭ, carĭ ţin predicĭ. Nu ascultă însĕ nimenĭ de ei.

— Aveţĭ mulţĭ „pocăiţĭ"?

— Acuma nu s'au botezat de mult nimenĭ în legea pocăiţilor, din cei mai vechĭ tot mai sunt încă vr'o 40 de numere (familii) în legea lor.

Convocare.

Comitetul despărţĕmêntului *„Hida-Huedin"* al „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului român" prin asta convócă adunarea cercuală pe *19 Iulie 1903*, în Ciucia şi învită cu tótă onórea pe toţĭ membrii şi pe toţĭ aceia, carĭ se interesézǎ de „Asociaţiune" şi doresc a promova interesele ei, sĕ participe la acéstă adunare a despărţĕmêntului, care se va ţiné după următorul

Program: 1) Participare în corpore la serviciul divin, ce se va celebra în biserica română din Ciucia la 8 óre a. m. 2) După terminarea serviciului divin, deschiderea adunării prin preşedinte, în biserică. 3) Esmiterea unei comisiunĭ pentru verificarea procesului verbal al adunării. 4) Raportul comitetului despre activitatea despărţĕmêntului. 5) Raportul cassarului, conţinĕnd raţiociniul de pe anul espirat şi proiectul de budget pe anul viitor. 6) Esmiterea comisiunilor: *a)* pentru incassarea taxelor şi câştigarea de membrii noi pentru „Asociaţiune"; *b)* pentru censurarea raportului comitetului; *c)* pentru censurarea raportului cassarului, conform punctului 5. 7) Decidere asupra întrebuinţării sumei de 60 cor. distribuită de comitetul central pentru ajutorarea şcólelor de pe teritoriul despărţĕmêntului. 8) Disertaţie conform §-ului 37 din statute. 9) Rapórtele comisiunilor esmise, conform punctului 6, şi deliberare asupra lor din partea adunării. 10) Eventuale propunerĭ. 11) Esmiterea a doĭ delegaţĭ, carĭ sĕ represinte despărţĕmêntul la adunarea generală a „Asociaţiunei". 12) Inchiderea adunării prin preşedinte.

Din şedinţa comitetului despărţĕmêntului „Hida-Huedin" ţinută în B.-Huedin, 23 Iunie st. n. 1903.

Ioan Pop, directór-preşedinte. *Dr. Andreiu Pop,* notariu-controlor.

NB. După terminarea adunării prânḑ comun în ospĕtăria „Vigvadász".

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 8 Iulie. In şedinţa de aḑĭ a camerei, a fost o lungă discuţiune înainte de ordinea de ḑi. Ministrul-president *Khuen-Hedervary* a dat unele deslușirĭ — provocat de Polonyi — privitóre la interpretarea ce o face stânga estremă programului ce l'a desfăşurat în discursul ţinut cu ocasia presentării noului ministeriu.

La ordinea ḑilei (desbaterea programului ministrului president) vorbesce cel dintâiu deputatul cercului Dobra Dr. Aurel *Vlad*. Işĭ introduce discursul afirmând, că vorbesce în numele unui nou partid (!!), care n'a fost încă representat în cameră. (Vocĭ din drépta: Nicĭ nu va fi!) Parlamentul acesta nu represintă voinţa majorităţii populaţiunei, naţionalităţile lipsesc din el. (O voce din drépta: De ce aţĭ fost pasiviştĭ?) S'au retras dinaintea baionetelor şi au cedat forţei. Rea politică de naţionalităţĭ s'a făcut până acum. Elementele naţionalităţilor au fost escluse din parlament. Asta trebue sĕ se schimbe, sĕ se schimbe şi sistemul. Intrébă, că de ce nu se esecută legea de naţionalităţĭ din 1868? — *Gal* S.: Nu se póte esecuta. — Dr. *Vlad*: Atuncĭ de ce n'o desfiinţaţĭ? Cel puţin nu s'ar mai ḑice, că este o lege, pe care nu vréu s'o esecute. Szell a promis, că o va esecuta, însĕ n'a făcut'o, deşi asta încă e lege. — *Strigărĭ din drépta*: Rea lege! — Dr. *Vlad* întrébă, décă o va esecuta Khuen-Hedervary? Cei ce cunosc dreptul public, negreşit vor fi de părerea, că toţĭ cetăţenii au dreptul de a se constitui în partid. Tot cetăţénul póte sĕ profeseze principiile, carĭ armoniézǎ cu convingerile lui. Şi totuşĭ partidul naţional român a fost oprit de a funcţiona, prin ordin ministerial. — *Strigărĭ în drépta*: Corect s'a procedat! *Memorandiştii toţĭ au fost trădătorĭ.* — Dr. *Vlad*: La ceea-ce au drept socialiştii, şi naţionalităţile au drept. Că óre sunt corecte acele principii politice, orĭ nu... *Bartha* M.: E tot una? — Dr. *Vlad*: Tot una. — *Bartha* M.: Puteţĭ sĕ ne aprindeţĭ şi casa! — *Sebess* D.: Trădarea de patrie nu póte fi principiu politic. — Dr. *Vlad*: respinge acusarea acésta, el nu e trădător şi nu crede, că esistă cetăţén, care sĕ-şĭ tradeze patria. Luptă şi el pentru mărirea şi fericirea patriei, sĕ nu i-se considere însĕ de pĕcat, ceea ce la alţii e virtute. Faţă de naţionalitatea sa nu va fi infidel. — *Pap* Z.: Spune ceva, căcĭ tot ce ai spus sunt frase. — Dr. *Vlad*: Obstrucţia numaĭ în casurĭ estraordinare e la loc. E corectă declaraţiunea ministrului preşedinte, ca sĕ lucrăm pe basă naţională, dér nu în detrimentul altuia. — *Ugron*: In detrimentul Austriei. — Dr. *Vlad*: In detrimentul nostru. Maghiarul numai atuncĭ va fi fericit, décă naţionalităţile se vor simţi bine aicĭ. N'are încredere în guvern. — *Ratkay*: Vlad a spus în mod ameninţător, că el vor veni aicĭ. (Vlad: Da, vom veni) Nu mĕ tem de asta, din contră mĕ bucur; atuncĭ cel puţin veţĭ părăsi pasivitatea şi o sĕ vĕ spuneţĭ aicĭ dorinţele. Sĕ nu mai umblaţĭ prin România, căcĭ totuşĭ trebue sĕ recunósceţĭ, că România e stat strĕin, ér nu patrie.

Viena, 8 Iulie. Administraţia armatei a ordonat, ca reserviştii de întregire sĕ nu fie chiemaţĭ la manevre în lunile când se face secerişul, ér cei carĭ au fost deja chemaţĭ, sĕ se concedieze.

Prima reuniune pentru înzestrarea fetelor şi copiilor fondată în anul 1862 în Budapesta. In luna luĭ Iunie s'au recomandat spre asigurare suma de 1.124,000 cor. şi s'au acceptat 1.005,400 cor., s'au refusat 118.600 cor. In contul asigurărilor s'au plătit 875.607 cor. 66 b.

Din 1-a Ianuarie pănă 30 Iunie s'au încheiat asigurărĭ în suma de 6.594,800 cor. şi s'au plătit pentru asigurărĭ 408,655 cor. 4 b. Institutul acesta se angajază la tot felul de asigurărĭ pentru copii cu condiţiile şi premiile cele mai favorabile.

☞ Domnii abonaţi ai fóiei nóstre, carĭ nu şi-au reînoit încă abonamentul sunt rugaţĭ a-l reînoi neamânat ca sĕ nu li-se întrerupă regulata espedare a ḑiarului.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Iulie n. 1903.

Renta ung. de aur 4%	120.85
Renta de coróne ung. 4%	99.40
Impr. căil. fer. ung. în aur $3^1/_2$%	90 90
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	98.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	99.25
Bonurĭ rurale ungare $3^1/_2$%	92.85
Bonurĭ rurale croate-slavone	99.25
Impr. ung. cu premii	198.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	155.75
Renta de hârtie austr.	100.40
Renta de argint austr.	100.30
Renta de aur austr.	120.95
Rente de coróne austr. 4%	100.65
Losurĭ din 1860.	154.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	16.05
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	733.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	661.—
Napoleondorĭ	19.05
Mărcĭ imperiale germane	$117.42^1/_2$
London vista	$239.37^1/_2$
Paris vista	95.30
Note italiene	95.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 7 Iulie n. 1903.

Bancnot rom.	Cump.	18.92	Vênd.	18.96
Argint român.	„	18.80	„	18.91
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.10
Galbenĭ	„	11.20	„	11.30
Ruble Rusescĭ	„	2.53	„	$2.53^1/_2$
Mărcĭ germane	„	117.—	„	117.50
Lire turcescĭ	„	21.50	„	21.60
Scris fonc. Albina 5%		101.—	„	101.25